

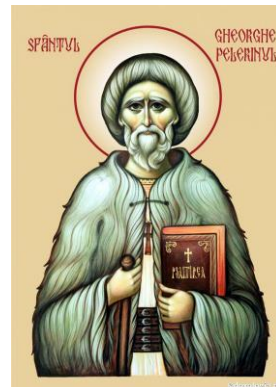

BYNA VESTIRE

Buna Vestire este ziua preabinecuvântată când s-a împlinit planul cel de veacuri al lui Dumnezeu, acela de a Se uni cu omul într-o singură „făptura minunată”. Este ziua în care cea mai aleasă persoană din istorie, Maica Domnului, a rostit acel „*Fie mie după cuvântul tău*”, a acceptat ceea ce nimeni până la ea n-ar fi putut primi, sa se plăsmuiască din pântecul ei Plăsmuitorul lumii. Și a acceptat în totală cunoștință de cauză. Ea a înțeles exact ceea ce urma să se petreacă și ceea ce urma ea să devină. Toată viața ei de până atunci o trăise într-o curăție desăvârșită, petrecând împreună cu îngerii, în Sfânta Sfințelor. Buna Vestire a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu este unul dintre cele mai mari evenimente din istoria lumii, pe care o prăznuim acum, nu doar cu bucurie și cu dragoste, ci și cu frică plină de cutremur, fiindcă aceasta este „*începătura*”, adică începutul mântuirii noastre. „*Duhul Sfânt Se va pogori peste Tine și puterea Celui Preaînalt Te va umbri; pentru aceea și Sfântul Care Se va naște din Tine, Fiul lui Dumnezeu Se va chema*” (Luca 1, 35). Nimeni, niciodată, de la facerea lumii și până la sfârșitul ei, nu s-a născut și nu se va mai naște ca Dumnezeu-Omul, Iisus Hristos. Nimeni, niciodată, nu s-a născut fără sămânță bărbătească. Nimeni nu s-a născut și nu se va mai naște prin pogorârea Sfântului Duh. În nimeni, niciodată, nu s-a sălășluit Duhul lui Dumnezeu cu o asemenea plinătate desăvârșită cum s-a sălășluit în Preasfânta Fecioară Maria. Pe nimeni nu l-a umbrit puterea Celui Preaînalt și aceasta n-a sfințit nici un pântec de mamă cu atâta deplinătate și putere cum a sfințit pântecul Preasfintei Fecioare. Buna Vestire se constituie într-o adevărată „*Teofanie*”, o arătare a lui Dumnezeu cel Unul în ființă și întreit în persoane, o teofanie continuată la Botez și la Schimbarea la Față a Mântuitorului. Ea este o pregustare a Cincizecimii, o arvună a venirii în lume a Duhului Sfânt. Maria „*cea plină de har*”, ca Eva cea nouă, este „*steaua care arată Soarele*”, „*raza zilei celei de taină*”, „*cheia împărăției lui Hristos*” și „*Maica Mielului și a Păstorului*”. Dacă Eva a adus în lume blestemul, Maria a adus binecuvântarea, dacă Eva a adus în lume moartea, Maria a adus viața cea adevărată, dacă Eva s-a făcut pricină a căderii, Maria prin ascultare și smerenie a devenit pricină a binecuvântării. Prin Eva a venit moartea, iar prin Maria, Viața. Ascultarea Mariei desființează neascultarea Evei, prin aceasta Sf. Fecioară devine o a „*doua Evă*”, iar Fiul ei, „*al doilea Adam*”. Să răspundem și noi cu smerenie, asemenea Sfintei Fecioare Maria, la toate chemările de sus pe care ni le face nouă Dumnezeu și acceptându-le cu bucurie să fim conștienți de faptul că Dumnezeu se folosește și de noi, ca instrumente ale voii Sale, în viața noastră și mai ales a semenilor noștri. Se cuvine apoi, într-o zi ca aceasta, să devenim și noi vestitori ai vieții celei noi, a bunei voiri între oameni, a iertării și a păcii venite nouă în lume prin Buna Vestire. Să o ferim „*împreună cu toate neamurile*” pe Maica Domnului „*cea binecuvântată între femei*” și să o rugăm să ne izbăvească pe noi și pe întreaga lume de toate nevoile ca să-i strigăm împreună cu Sfântul Arhanghel Gavriil, cu Sf. Biserică și cu întreaga creștinătate: „*Bucură-te Mireasă pururea Fecioară!*”.

Sfântul Gheorghe Pelerinul, moșul și sihastrul din turn

Fericitul Gheorghe Lazăr s-a născut în anul 1864, în localitatea Șugag, județul Alba. După ce a trăit 14 ani în căsnicie, în anul 1883, cu încuviințarea soției, a luat hotărârea să meargă la Locurile Sfinte, ca pelerin. Luând cu sine *Evanghelia* și *Psaltirea*, a mers pe jos până la Constanța, apoi cu vaporul până la Ierusalim. Apoi s-a dus și la Betleem, Ierihon, Iordan, Nazaret, Tabor. A rămas 40 de zile în nevoiță aspră și post, în pustia Egiptului de Sus. La un moment dat, suferind multe ispite de la diavolul, pentru a se întări în răbdare și în smerenie, a decis să umble desculț și cu capul descoperit până la sfârșitul vieții, indiferent de anotimp. După ce a mers în pelerinaj și la Sfântul Munte Athos, s-a întors în satul său, dar n-a rămas mult timp aici, ci și-a început călătoria, ca în vremurile apostolice, făcându-se pelerin străin și călător în hotarele țării. În 1895, dreptcredinciosul Gheorghe a trecut Carpații și s-a așezat la Piatra Neamț, unde a primit o cămăruță în turnul clopotniță al bisericii Sfântul Ioan Domnesc. A ajuns cunoscut de preoți, călugări și mireni, care îl prețuiau ca pe un adevărat om duhovnicesc. Noaptea dormea cel mult trei ore în chilie sau din turn, apoi, în biserică, înălța rugăciuni către Dumnezeu și făcea sute de metanii. Ziua străbatea străzile orașului, șoptind neîncetat psalmi, desculț și cu capul descoperit, vara și iarna. În anul 1916, de praznicul Adormirii Maicii Domnului, Moș Gheorghe a fost găsit răposat, tocmai când țara intra în război iar clopotarul bisericii Sfântului Ioan din Piatra Neamț urma să tragă clopotele, așa cum proorocise Sfântul. După 18 ani, unul dintre ucenicii lui, vrând să-i mute cinstitele moaște la Râșca, a venit cu căruța la Piatra Neamț și, dezgropându-le și punându-le într-un sicriș, a pornit la drum. Dar, prin dumnezeiasca rânduială, căruța nu a ajuns la Râșca, ci la mănăstirea Văratec, în a cărei gropniță au și fost așezate până astăzi. Sfântul Gheorghe Pelerinul a viețuit în smerenie și osteneală, fiind propovăduitor, prin viață și prin cuvânt, al Evangheliei lui Hristos, pentru care a fost hărăzit de Dumnezeu cu bogat har, prin care a săvârșit minuni și vindecări, atât în vremea vieții pământești, cât și după moarte, fiind cinstit de credincioși. De aceea, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a trecut în rândul Sfinților, cu zi de pomenire la 17 august.

† Pe nevoitorul cel mare și următorul sihaștrilor, pe fericitul pelerin al lui Hristos în cântări să-l cinstim, strigându-i cu evlavie: *Sfinte Gheorghe, prin rugăciunile tale, luminează calea vieții noastre!*

† Voind să-ți aducem, fericite Gheorghe, laudă cuvenită la sfântă pomenirea ta, de sus luminează-ne cu slăvitele raze ale mijlocirilor tale, bune.

Procesiunea de Florii, o mărturisire publică a credinței

Pelerinajul de Florii este un semn de nădejde și de speranță, după cum și Lazar cel înviat de Hristos din morți după patru zile și noi așteptăm cu nădejde sărbătoarea învierii lui Hristos, care este temelie învierii noastre a tuturor. Acest pelerinaj duhovnicesc are loc după ce s-au terminat cele patruzeci de zile de post, numit și Postul Păresimilor, când ne pregătim să intrăm în taina Săptămânii Sfințelor Patimi ale Mântuitorului Iisus Hristos. Pelerinajul de Florii își are originea încă din perioada secolului al IV-lea, când creștinii celebrau Floriile într-un mod cu totul special. Unele mențiuni fac referire la felul prăznirii Intrării Mântuitorului în Ierusalim. În vechime, procesiunea se organiza în Sâmbăta lui Lazăr, după săvârșirea Sfintei Liturghii. Toți creștinii se strâneau după ora amiezii și mergeau împreună cu slujitorii și episcopul locului pe Muntele Măslinilor, până la locul de unde Domnul S-a Înălțat la cer. De aici, spre seară, coborau către Ierusalim, iar creștinii de toate vârstele și copiii, mergând înaintea episcopului cu ramuri de finic și de măslin, strigau: „*Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului*”. Ajungând în oraș, mergeau la Biserica Sfintei Învieri unde săvârșeau slujba Vecerniei. Această frumoasă tradiție s-a transmis și la poporul nostru, până astăzi. Ultima sâmbătă dinaintea Săptămânii Patimilor Domnului este cunoscută în tradiția creștină ca „*Sâmbăta lui Lazăr*”. În această zi Biserica face pomenirea învierii lui Lazăr de către Domnul Iisus Hristos înfăptuită în Betania. Creștinii se roagă Domnului ca toți cei adormiți să fie așezați „*în loc luminat, în loc cu verdeț, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea*”. Pelerinajul de Florii aduce aminte de drumul parcurs de Mântuitorul Iisus Hristos din Betania la Ierusalim cu o săptămână înainte de Patimile și Învierea Sa din morți. Procesiunea este o mărturisire publică, prin rugăciuni și cântări bisericești, ale credinței în Jertfa și Învierea Mântuitorului Iisus Hristos. Hristos Domnul intră în cetatea Ierusalimului (care se traduce Orașul Păcii) pentru a

ne aminti tuturor care este chemarea-vocație a noastră: Cea de fii ai lui Dumnezeu prin har. Uitându-și chemarea, ajuns la stadiul de cerșetor, privind doar spre cele vremelnice și stricătioase, omul s-a înstrăinat de sine, de semeni și de Dumnezeu. În Cetatea Ierusalimului poporul, odinioară strigând „*Osana! Osana!*”, nădăjduia în darul și ajutorul stricătios dorit de fiecare în spațiu-timp al vremelniceii sale. Noi, astăzi, plecând de la Sfânta Biserică, parcurgem un drum cu Hristos, cântând și rugându-ne cu credințioșii, redescoperind calitatea-vocație a noastră de „*fii ai Împărăției Cerurilor*” la care suntem chemați prin Întruparea Mântuitorului și prin Sărbătoarea Floriilor. Hristos Domnul, prin intrarea în Ierusalim, dorește să ne spună că nu suntem cerșetori, ci fii de Împărat, chemați la ospățul unei împărății veșnice. Parcurgem cu credințioșii un drum cu Hristos Domnul în Săptămâna Patimilor pentru a trăi împreună marele dar al Învierii, ce ne introduce într-un nou spațiu numit de Biserică „*spațiul Învierii*” unde minunea este posibilă. Anul acesta, procesiunea organizează Protopopiatul Botoșani se va desfășura pe următorul traseu: *de la Biserica noastră, Biserica Duminica Mare, Biserica Sfântul Ilie, Biserica Sfântul Voievod Ștefan.*

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Marti 27 martie	14 ³⁰	Te Deum (<i>Unirea Basarabiei cu România – 27 martie 1918</i>)
	15 ⁰⁰	Spovedanie
Miercuri 28 martie	8 ⁰⁰	Sfânta Liturghie a Darurilor
	18 ⁰⁰	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 30 martie	14 ⁰⁰	Spovedanie
	17 ⁰⁰	Sfântul Maslu cu 7 preoți
Sâmbătă 31 martie	7 ⁰⁰	Sf. Liturghie, pomenirea morților
	13 ⁰⁰	Procesiune de Florii
	16 ⁰⁰	Spovedanie (<i>după Procesiune</i>)
Duminică 1 aprilie	7 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie
	18 ⁰⁰	Denie

Ce te costă

Un mare înțelept din vechime întrebă într-o zi pe un împărat, care fără vină și fără pricină era neconținut rău:

– *Ce te costă să fii bun și milostiv?*

La o asemenea întrebare, împăratul neavând ce răspunde, s-a rușinat, și de mânie, a dat poruncă să se taie capul înțeleptului. Atunci înțeleptul surzând, i-a zis:

– *Iată o răutate care are temeii, și de aceea o primesc cu plăcere.*

Împăratul îl întrebă:

– *Cum asta?*

– *Foarte bine - răspunde înțeleptul - această răutate dovedește că am dreptate când spun că ești rău fără vină și fără pricină.*

Împăratul a căzut pe gânduri și, văzând că înțeleptul are dreptate, l-a iertat de pedeapsă, iar el s-a făcut de atunci bun și iertător.

Doi oameni

Un sătean rău și fără teamă de Dumnezeu, prințând în fâneața sa un bou al vecinului său, îl lovi și-i rupse un picior. Vecinul, care era un om bun și credincios, găsi, în altă zi, în țarina sa, oile celui care-i lovise bou. I le aduse în curte și-i zise:

– *Iată, vecine, am găsit oile tale în țarina mea, și ți le-am adus.*

Săteanul cel rău se rușină și-i zise:

– *Tu vecine, ești mai bun ca mine.*

Biruinț dragostea, vecinii se făcură prieteni buni.

Sărmanul Ion

Era un om sărac, Ion, care, cu toate că era împovărat de copii și de nevoi, nu cârtea niciodată împotriva lui Dumnezeu, ci mergea întotdeauna la biserică și rugându-se, zicea: „*Iată pe nevrednicul Ion, înaintea Ta, Doamne!*”. Dumnezeu părea că nu-l aude, și sarcina din spinarea lui Ion se făcea și mai grea. Și cu cât Dumnezeu era mai surd la strigarea lui, Ion se făcea și mai mititel. Și iată că Ion muri - și ajungând la poarta raiului, căzu în genunchi, și asemenea cum făcea în biserică, zise și acum: „*Iată pe nevrednicul Ion, înaintea Ta, Doamne!*”. Atunci, poarta cerească se deschise, se arătară îngerii și luând între ei pe Ion, îl duseră la picioarele Celui Veșnic. Și Dumnezeu îi zise: „*Iată-mă înaintea lui Ion pentru totdeauna!*”